

Voorkomen - gedrag

Voetbal is een teamcontactsport waarbij jaarlijks heel wat blessures worden opgelopen. Deze blessures kunnen allerlei oorzaken hebben en ontstaan tijdens onvermijdelijk lichaamscontact met de tegenstander (bijvoorbeeld landen op de voet van een andere speler bij een kopduel) of ten gevolge van het opzettelijk begaan van een overtreding (bijvoorbeeld met gestrekt been inkomen). Fair play is bij contactsporten daarom uiterst belangrijk.

Door met een goede conditie en getraind het veld op te gaan, kunnen ook blessures vermeden worden. Dit vereist een gezonde leefstijl!

Voorkomen - gedrag - fair play

Sportiviteit en respect zorgen ervoor dat voetballen leuk en veilig blijft. Want onsportiviteit, ruw spel en agressief gedrag leiden vaak tot onnodige blessures, niet alleen bij de tegenstanders, maar ook bij de veroorzaker zelf.

Fair play kan dan ook samengevat worden als het spelen volgens en naar de geest van de regels.

Het zou vanzelfsprekend moeten zijn, dat je je aan de geschreven en ongeschreven spelregels houdt. Niet alleen voor wederzijds respect en een goede omgang met elkaar, maar ook om de veiligheid te verhogen. Daar zijn de regels namelijk voor bedoeld. Kennis van de spelregels, en een goede controle op de naleving van die regels, helpen om blessures te voorkomen en het voetballen leuk te houden. Trainers, scheidsrechters, bestuursleden, maar ook jij, als voetballer, hebben daarbij een belangrijke taak. Je houdt je niet alleen aan de regels uit angst voor een gele kaart, een strafschoep of andere sancties. Sportiviteit moet je zelf willen. Ook als je vindt dat de tegenstander zich niet aan die regels houdt of als de scheidsrechter een, in jouw ogen, verkeerde beslissing neemt.

Om je duels te kunnen winnen heb je 'positieve agressie' nodig, maar dit mag niet omslaan in het bewust overtreden van de regels. Hierdoor kunnen namelijk veel (ernstige) blessures ontstaan, soms met blijvende schade aan de ledematen tot gevolg. Bovendien lokt het ook ruw spel uit. Ga niet tot de grens van wat de regels en de scheidsrechter toelaten, maar blijf binnen de grenzen van de veiligheid.

Fair Play draagt op die manier niet alleen bij aan het terugdringen van blessures, maar draagt ook bij aan het positieve imago van de voetbalvereniging!

Formele fair play - spelen volgens de regels

Van formele fair play is sprake als de voorgeschreven spelregels zowel worden geaccepteerd als nageleefd. Doet een sporter beiden niet, dan wordt hij of zij gezien als een spelbreker. Accepteert een sporter de regels wel, maar leeft hij ze opzettelijk niet na, dan is er sprake van unfair spel. Het opzettelijk handelen is hierbij erg belangrijk. Denk bijvoorbeeld aan jonge kinderen of beginnende voetballers. Verkeerd ingooien of buitenspel staan door gebrek aan inzicht zijn bekende voorbeelden waarbij ze zich niet aan de regels houden. Ze doen dit echter niet met opzet en je kunt dit dan ook niet beoordelen als unfair spel.

Bij opzettelijke overtredingen is het winnen vaak belangrijker dan het naleven van de regels. Dergelijke overtredingen zijn er in twee varianten.

De openlijke, strategische overtreding:

De straf die de speler krijgt voor de overtreding weegt op tegen het voorkomen van (bijvoorbeeld) een doelpunt. De speler doet geen moeite de overtreding te verbloemen en weet al welke gevolgen dit heeft, voordat de scheidsrechter de kaart heeft getrokken.

IK SPEEL SPORTIEF

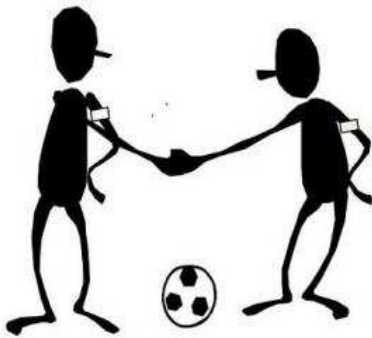
De valsspeler:

Een sporter kan echter ook een overtreding stiekem proberen te doen. Dit is een overtreding van de zogenaamde valsspeler. De overtreding is opzettelijk, maar waar de strategische overtreder zijn straf accepteert, probeert de valsspeler deze juist te ontlopen. Een valsspeler is ook iemand die probeert te suggereren dat iemand anders een overtreding zou hebben begaan. Een schwalbe is hier een bekend voorbeeld van.

Informele fair play - spelen naar de geest van de regels

Het over de zijlijn spelen van de bal wanneer een sporter geblesseerd raakt en met ingooi weer terug spelen naar de partij die in balbezit was. Het staat niet in de regels beschreven dat dit moet, en er wordt ook geen enkele regel overtreden als het niet wordt gedaan. Toch wordt het als unfair gezien.

Informele fair play heeft betrekking op allerlei ongeschreven regels die per sporttak kunnen verschillen en ook iets tot uitdrukking brengen van de gebruiken en tradities van de betreffende sport. (Bij tennis moet het publiek stil zijn tijdens de service, bij volleybal niet.) Hierdoor is het ook niet mogelijk goed aan te geven wat de elementen van informele fair play zijn. Toch zijn er drie basiswaarden die deze vorm van fair play definiëren:

Het hebben van gelijke kansen: faire krachtmeting tussen partijen in de zin van leeftijd, speelsterkte, en een volstrekt onpartijdige scheidsrechter.

Spelen met volledige inzet: zich niet volledig willen inzetten is een vorm van spelbederf waarbij de tegenstander niet echt serieus wordt genomen. Geen akkoordjes, laat zien dat je wilt winnen.

Respect voor de tegenstander: zonder tegenstanders kun je het spel niet spelen. Probeer een tegenstander dus niet opzettelijk te verwonden of uit de wedstrijd te schoppen.

Denk aan de opzettelijke elleboogstoot of aanslag op de achillespees met een verhullende sliding. Maar ook spugen naar de tegenstander of maken van kwetsende opmerkingen zijn vormen van respectloos gedrag. Het feliciteren van de tegenstander met de overwinning of het over de zijlijn spelen van de bal bij blessure zijn typische voorbeelden van respectvol gedrag.